

# Kniha proroka Joela a laodicejská cirkev adventistov siedmeho dňa – číslo dvadsaťsedem

Jeff Pippenger  
2026-01-14

## Číslo dvadsaťsedem

Zaznamenávame pravdy, ktoré Lev z pokolenia Júdovho teraz odpečatuje. Usporiadávame pravdy tak, aby sme sa zaoberali posolstvom Joela, ktoré Peter v knihe Skutkov označil za posolstvo neskorého dažďa. Pristupujeme k pravdám, ktoré sú teraz v procese naplnenia, ako k pravdám, ktoré uskutočňujú konečné oddelenie dvoch tried, ktoré sa vždy zjavujú, keď je odpečatená skúšobná pravda. Zaoberáme sa tiež tými istými odpečatenými pravdami nielen ako slovami tretieho anjela, ktorý oddeľuje, ale aj ako slovami, ktoré uskutočňujú zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc. Tretí anjel zároveň preosieva i očisťuje.

Od júla 2023 Lev z kmeňa Júdu postupne odpečatuje pravdy spojené s vonkajšími a vnútornými líniami v dejinách ostatku Božieho ľudu. Teraz otvárame Evanjelium podľa Matúša, aby sme porozumeli úlohe Petra. Peter je symbolom Kristovho zmluvného vzťahu s Jeho kresťanskou nevestou — cirkvou, ktorú mal vybudovať na Skale. Peter predstavuje prvú aj poslednú kresťanskú nevestu. Peter je predstavený ako práve tento symbol v prostrednom verši jedenástej a dvadsiatej druhej kapitoly Matúša a tieto kapitoly sú prostrednými kapitolami rovnobežných línií jedenástej až dvadsiatej druhej kapitoly Genezis a Zjavenia. Peter predstavuje stoštyridsaťštyritisíc v posledných dňoch a v danom úseku sa nachádza v Cézarei Filipovej, čo je Paniás z Daniela 11,13–15.

Peter je v Panii a nachádza sa aj v deň Letníc vo vrchnej sieni o tretej hodine a potom v chráme o deviatej hodine. Týchto šesť hodín predstavuje časové obdobie, počas ktorého je spečatených sto štyridsaťštyri tisíc až do príchodu nedeľného zákona. Ukrižovanie Krista sa tiež začalo o tretej hodine a On zomrel o deviatej hodine, čo viedlo k vzkrieseniu, ktoré započalo letničné obdobie, završené Petrom pri Letniciach o tretej a deviatej hodine. Keď Prozreteľnosť poslala evanjelium pohanom, Kornélius poslal po Petra o deviatej hodine. Tretia hodina tiež predstavovala rannú obeť a deviata hodina večernú obeť.

Obdobie šiestich hodín bolo znázornené obdobím táborového zhromaždenia v Exeteri a veľkým sklamaním z 22. októbra 1844. V Skutkoch je Peter predstavený ako ten, ktorý na konci prvej kapitoly prichádza do jednoty s ostatnými, ktorí tvoria sto štyridsaťštyri tisíc, keď je Judáš nahradený Matiasom. Počet je tým potom doplnený. V tomto príbehu je rozpoznateľný určitý osobitný postup.

Peter je najprv vo vrchnej sieni a potom v chráme. Keď je vo vrchnej sieni, je tretia hodina, a v chráme je deviata hodina. Predstavenie v tretej hodine prinieslo krst troch tisíc duší.

Tí teda, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť; a toho dňa sa k nim pridalo asi tritisíc duší. Skutky 2:41.

Od číslovania na konci prvej kapitoly až po chrám v deviatej hodine toto obdobie predstavuje zapečatenie sto štyridsiatich štyroch tisícov.

Stoštyridsaťštyritisíc predstavia poslanstvo ospravedlnenia vierou, ktoré je v pravde poslanstvom tretieho anjela. Ospravedlnenie je Božím dielom, ktorým Boh zráža slávu človeka do prachu, ako to sestra Whiteová tak výstižne poznamenala.

„Čo je ospravedlnenie vierou? Je to Božie dielo, ktorým sa sláva človeka kladie do prachu a pre človeka sa koná to, čo nie je v jeho moci vykonať pre seba samého. Keď ľudia uvidia svoju vlastnú ničotnosť, sú pripravení byť odetí Kristovou spravodlivosťou. Keď začnú po celý deň chváliť a vyvyšovať Boha, potom sa hľadením premieňajú na ten istý obraz. Čo je znovuzrodenie? Je to zjavenie človeku, aká je jeho vlastná skutočná prirodzenosť, že sám v sebe je bezcenný. Tieto poučenia ste sa nikdy nenaučili. Kiež by ste si uvedomili hodnotu ľudskej duše.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 117.

Príkladom poslanstva ospravedlnenia, ako ho predkladá sto štyridsaťštyri tisíc, je Gedeon, ktorý je mužom zmluvy, lebo jeho meno bolo zmenené na Jerubbaal. Gedeonovo poslanstvo spočívalo v tom, že vložil zapálenú fakľu do hlinenej nádoby, potom nádobu rozbil, zatrubil na trúbu a zvolal: „meč Hospodinov a Gedeonov.“ Gedeonov meč bol aj mečom Hospodinovým, lebo meč je Slovom Božím, ktoré je spojením božstva s ľudstvom. Toto poslanstvo bolo znázornené trúbou a jeho výkrikom, keď rozbíjal nádobu. Nádoba predstavuje ľudstvo, ktoré musí byť zlomené alebo pokorené do prachu, aby mohla zažiariť sláva svetla Božieho.

Pred vyhlásením poslanstva Gedeon prostredníctvom skúšobného procesu zhromaždil 300 mužov. Keď sa tento proces skončil, Gedeon mal tristo mužov. Číslo 300 je desiatkom z troch tisíc pri Letniciach. Predstavujú vojsko, ktoré je vzkriesené v Ezechieli tridsaťsedem a ktoré vstupuje do večnej zmluvy.

A prorokoval som, ako mi prikázal, a vošiel do nich dych, a ožili a postavili sa na svoje nohy, vojsko preveľmi veľké. Potom mi povedal: Syn človeka, tieto kosti sú celý dom Izraela. Hľa, hovoria: Naše kosti vyschli, naša nádej zahynula; sme odrezaní od svojich častí. Ezechiel 37:10, 11.

Dom Izraela je pre ich podiely odrezaný a Ezechiel ide znázorniť, ako sa podiely Júdu a Efraima, ktoré boli odrezané, stanú jedným národom. Toto vojsko sa skladá z dvoch palíc, ktoré boli oddelené, ale ktoré sú spojené v jednu palicu, keď vstupujú do zmluvy s Bohom.

A navyše uzavriem s nimi zmluvu pokoja; bude to s nimi večná zmluva. Upevním ich, rozmnožím ich a postavím svoju svätyňu do ich stredu naveky. Aj môj príbytok bude s nimi; áno, ja budem ich Bohom a oni budú mojim ľudom. A pohanovia poznajú, že ja, Hospodin, posväčujem Izrael, keď moja svätyňa bude v ich strede naveky. Ezechiel 37:26–28.

„Pohanovia poznajú, že Hospodin“ posväčuje Izrael, keď vloží svoju svätyňu do ich stredu. Spojenie Božej svätyne s Božím ľudom predstavuje spojenie ľudského chrámu s božským chrámom, a keď

k tomu dôjde, Božích verných tristo je zapečatených a svet môže byť varovaný iba tým, že uvidí ľud, ktorý je posvätený počas krízy nedeľného zákona.

„Dielo Ducha Svätého je usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde. Svet môže byť varovaný jedine vtedy, keď vidí tých, ktorí veria pravde, posvätených prostredníctvom pravdy, konajúcich podľa vznešených a svätých zásad, a keď vo vysokom, povznesenom zmysle ukazujú deliacu čiaru medzi tými, ktorí zachovávajú Božie prikázania, a tými, ktorí ich pošliapávajú nohami. Posvätenie Duchom zreteľne vyznačuje rozdiel medzi tými, ktorí majú Božiu pečať, a tými, ktorí zachovávajú falošný deň odpočinku. Keď príde skúška, bude jasne ukázané, čo je znamenie šelmy. Je ním zachovávanie nedele. Tí, ktorí po tom, čo počuli pravdu, naďalej pokladajú tento deň za svätý, nesú podpis človeka hriechu, ktorý sa domnieval, že zmení časy a zákony.“ Bible Training School, 1. december 1903.

Božia svätyňa je spojená s Jeho cirkvou, keď sa cirkev premení z cirkvi bojujúcej na cirkev víťaznú. Zmluva, o ktorej hovorí Ezechiel, je predstavená v súvislosti so spojením dvoch palíc, ktoré tvoria jeden národ.

Povedz im: Takto vraví Pán, Hospodin: Hľa, vezmem palicu Jozefovu, ktorá je v ruke Efraimovej, a kmene Izraela, jeho spoločníkov, a pripojím ich k nemu, totiž k palici Júdovej, a učiním z nich jednu palicu, a budú jednou v mojej ruke. A palice, na ktoré píšeš, budú v tvojej ruke pred ich očami. A povedz im,

Takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, vezmem synov Izraelových spomedzi pohanov, kam odišli, a zhromaždím ich zo všetkých strán a privediem ich do ich vlastnej krajiny. A učiním ich jedným národom v krajine, na vrchoch Izraelových; a jeden kráľ bude kráľom nad nimi všetkými. Už nebudú viac dvoma národmi ani sa už nikdy viac nerozdelia na dve kráľovstvá. Ani sa už viac nepoškvrnia svojimi modlami ani svojimi ohavnosťami, ani nijakými svojimi prestúpeniami; ale vyslobodím ich zo všetkých ich sídel, v ktorých zhrešili, a očistím ich. A budú mojim ľudom a ja budem ich Bohom. Ezechiel 37:19–23.

Palica Efraimova a palica Júdova predstavujú dve 2520-ročné rozptýlenia proti Efraimovi a Júdovi, ktoré dospeli k svojmu záveru v roku 1798 a 22. októbra 1844. Stali sa jedným národom moderného duchovného Izraela 22. októbra 1844, keď sa začalo dielo očisťovania Jeho ľudu, čiže Jeho svätyne. Táto história je predobrazom dejín sto štyridsaťštyritisíc, ktorí budú prečistení a očistení Poslom zmluvy, ktorý náhle prichádza do svojho chrámu pri nedeľnom zákone. Keď bude toto prečisťovanie naplnené, tesne pred nedeľným zákonom, víťazná cirkev bude mať nad sebou kráľa, a tým kráľom je Dávid, ktorý začal svoju vládu vo veku tridsiatich rokov. Je to ten istý Dávid, ktorý je v prvej kapitole Matúša štrnástym pokolením od Abraháma. To označuje tretie svedectvo o Dávidovi pri nedeľnom zákone. Mocné vojsko, ktoré je vzbudené z dvoch palíc, je vedené kráľom Dávidom, keď je cirkev očistená od kúkoľa.

A môj služobník Dávid bude kráľom nad nimi; a všetci budú mať jedného pastiera. Budú chodiť podľa mojich súdov, zachovávať moje ustanovenia a plniť ich. A budú bývať v krajine, ktorú som dal svojmu služobníkovi Jákobovi, v ktorej bývali vaši otcovia; budú v nej bývať oni i ich synovia, i synovia ich synov naveky. A môj služobník Dávid bude ich kniežaťom naveky. Ezechiel 37:24, 25.

To vojsko sú aj kňazi z druhej kapitoly Prvého Petrovho listu, ktorí majú tridsať rokov, keď začínajú svoju službu.

Aj vy, ako živé kamene, budujete sa v duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. 1 Peter 2:5.

Týchto kňazov predobrazovalo aj tristo milleritických kazateľov, ktorí vzali tristo máp z roku 1843, ktoré boli vydané, a použili tieto mapy na to, aby priniesli posolstvo svojej generácii.

„Po istej rozprave o tejto veci bolo jednomyselne odhlasované dať zhotoviť litografiou tristo podobných výťažkov, ako bol tento, čo sa čoskoro aj uskutočnilo. Nazývali sa ‚mapy z roku 1843‘. Bola to veľmi dôležitá konferencia.“ The Autobiography of Joseph Bates, 263.

„Naše dejiny teraz ukazujú, že boli stovky tých, ktorí učili z tých istých chronologických tabúl ako William Miller, všetci jedného rázu. Vtedy to bola jednota posolstva, všetko na jednu tému: príchod Pána Ježiša v určitom čase, v roku 1844.“ Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

Tristo mileritských kazateľov vykonalo svoje dielo počas dejín prvého anjela a inšpirácia nás informuje, že prvý anjel je predobrazom tretieho anjela. Podľa Josepha Batesa boli „všetci jedného razenia“. Gedeon prikazuje svojmu vojsku tristo mužov, aby robili tak, ako robil on. Tristo mileritských kazateľov, ktorí boli predobrazení Gedeonovým vojskom tristo mužov, majú byť zoradení pri 11. septembri, kde je prvé posolstvo zmocnené a skúšanie sa začína.

Potom Jerubbaal, čo je Gideon, a všetok ľud, ktorý bol s ním, vstal zavčasu a utáboril sa pri prameni Haród; a tábor Midjáncom bol na sever od nich, pri pahorku Móre, v údolí. A Hospodin povedal Gideonovi: Ľudu, ktorý je s tebou, je príliš mnoho na to, aby som vydal Midjáncom do ich rúk, aby sa Izrael nechválil proti mne a nehovoril: Zachránila ma moja vlastná ruka. Preto teraz choď a vyhlás ľudu do uší: Kto je bojazlivý a ustrašený, nech sa vráti a odíde zavčasu z vrchu Gileád. A z ľudu sa vrátilo dvadsaťdvatisíc a zostalo desaťtisíc. A Hospodin povedal Gideonovi: Ľudu je ešte stále príliš mnoho; zaved' ich dolu k vode a tam ich pre teba preskúšam. A stane sa, že ten, o ktorom ti poviem: Tento pôjde s tebou, ten pôjde s tebou; a ten, o ktorom ti poviem: Tento nepôjde s tebou, ten nepôjde.

A tak priviedol ľud k vode. A Hospodin povedal Gideonovi: Každého, kto bude chlepať vodu svojím jazykom, ako chlepec pes, postavíš osobitne; takisto každého, kto si kľakne na kolená, aby pil. A počet tých, ktorí chlípli, priložiac svoju ruku k ústam, bol tristo mužov; ale všetok ostatný ľud si kľakol na kolená, aby pil vodu. Sudcov 7:1–6.

Gedeonovo meno je zmenené na Jerubbaal, čo znamená „sporit' sa s Baalom“. Gedeon znamená „rúbač“ a Ján Krstiteľ priložil sekeru ku koreňu stromu. Ján predobrazoval Williama Millera, posla prvého anjela, s ktorým sa Gedeon zhoduje. Gedeon je Miller, alfa Eliáš, v dejinách troch anjelov.

Madiánci sú severným nepriateľom a utáborili sa pri vrchu More, a Gedeon pri studni Harod, čo znamená strach a hrôzu. 11. september uviedol terorizmus a prvé posolstvo je výzvou, aby sme sa báli Boha. Gedeon je pri 11. septembri, pri studni Harod (terorizmus), a severný nepriateľ je v údolí pri vrchu More, čo znamená ranný dážď. Pri 11. septembri začalo z vrchu More padať

pokropenie neskorého dažďa, ktorý je ranným dažďom. Po prvej z dvoch skúšok bolo dvadsaťdvatisíc poslaných domov z vrchu Gileád. Gileád znamená medzník a medzník, pri ktorom bolo dvadsaťdvatisíc poslaných domov, je prvým sklamaním z 19. apríla 1844 alebo 18. júla 2020. Dvadsaťdva označuje medzník prvého sklamania, tak ako 22 označuje deň, keď nastalo veľké sklamanie 22. októbra 1844.

Ďalšou skúškou bola skúška vody, znázornená v dejinách milleritov táborovým zhromaždením v Exetri, kde boli dva stany spojené s vodou, a tak predstavovali dve triedy uctievačov. Exeter znamená „pevnosť na vode“ a druhý stan obývali nerozumné panny z Watertownu. Exeter predstavuje Gideonovu skúšku vody, no nešlo ani tak o vodu samu, ako o spôsob použitý pri pití vody. Jedna trieda bola priveľmi unavená na to, aby pokračovala v pohybe, keď naberala vodu, a druhá trieda pokračovala vpred. Jedna trieda bola unavenou triedou, predstavovanou Leou v protiklade k Ráchel, ktorá bola dobrou cestovateľkou.

Služba Future for America predstavovala Gedeona pri 11. septembri, keď prvá z dvoch skúšok mala vytriediť veľkú skupinu z Gedeonovho zástupu. Terorizmus 11. septembra označuje prameň Cháródu ako strach a hrôzu a vrch Móre označuje začiatok neskorého dažďa. K oddeleniu došlo 18. júla 2020, keď odišlo dvadsaťdvatisíc, čím sa číslom dvadsaťdva označil príchod času meškania. Gedeonových tristo sú tí, ktorí prejdú druhou skúškou, ktorou je skúška metodológie neskorého dažďa, ako je označená v Izaiášovi dvadsiatej ôsmej kapitole.

Peter sa nachádza pri Panii rovnako ako pri Letniciach. Letnice sú nedeľným zákonom a aj Daniel 11,16 je nedeľným zákonom. Verše trinásť až pätnásť jedenástej kapitoly Daniela sú Paniom a tieto verše predstavujú vonkajšie prorocké dejiny, ktoré vedú k nedeľnému zákonu; a Peter v Skutkoch, pri tretej a deviatej hodine, predstavuje vnútorné prorocké dejiny, ktoré vedú k nedeľnému zákonu. Vonkajšia línia identifikuje dejiny, ktoré vedú k znaku šelmy, a vnútorná identifikuje dejiny zapečatenia sto štyridsiatich štyroch tisíc. Keďže Peter je takým dôležitým symbolom tak vo vonkajších, ako aj vo vnútorných dejinách, ktoré sa teraz nachádzajú v procese naplnenia, zdalo sa primerané zasadiť Petra do prorockého kontextu, ktorý prebieha pod povrchovým čítaním Písma.

Dvanásť mesiášskych prorociev, ktoré sú v Evanjeliu podľa Matúša označené ako naplnené, predstavuje dejiny sto štyridsaťštyritisíc. „Čas konca“ označuje začiatok reformného hnutia a tak ako narodenie Árona a Mojžiša označilo „čas konca“ v Mojžišovej línii, alfu Krista, tak aj narodenie Jána a jeho bratranca Ježiša označilo „čas konca“ v roku 1989. Či stojí za to uvažovať o dvanástich mesiášskych prorocstvách, sa stáva ešte podnetnejším, keď sa to zasadí do kontextu položením ďalšej otázky. Ktorá iná biblická kniha označuje toľké mesiášske naplnenia, aké sa nachádzajú u Matúša?

„Božie dielo na zemi vykazuje od veku k veku nápadnú podobnosť v každej veľkej reformácii alebo náboženskom hnutí. Zásady Božieho zaobchádzania s ľuďmi sú vždy tie isté. Dôležité hnutia súčasnosti majú svoju obdobu v hnutiach minulosti a skúsenosť cirkvi v predošliach vekoch obsahuje ponaučenia veľkej hodnoty pre náš čas.“ The Great Controversy, 343.

Každé reformačné hnutie má svoj východiskový bod, ktorý je v knihe Daniel označený ako „čas konca“. Časom konca v reformačnom hnutí Krista bolo Jeho narodenie, ktoré bolo predobrazom rokov 1798 aj 1989,

## Prvý mesiášsky medzník — 1989

A povedali mu: V Betleheme Judskom, lebo tak je napísané skrze proroka: A ty, Betlehem, v zemi Judovej, nijako nie si najmenší medzi kniežatami Judovými; lebo z teba vyjde Vládca, ktorý bude pásť môj ľud Izrael. Matúš 2, 5. 6.

## Predpoved'

Ale ty, Betlehem Efrata, hoci si malý medzi tisícami Júdu, z teba mi vyjde ten, ktorý má byť vládcom v Izraeli; jeho pôvody sú od pradávna, od večnosti. Micheáš 5:2.

Rok 1989 bol časom konca pre hnutie tretieho anjela. Nastal 126 rokov po vzbure roku 1863 a bol znázornený Ronaldom Reaganom a Georgeom Bushom starším. Časom konca v dejinách Mojžiša bolo narodenie Árona a Mojžiša, tak ako časom konca v dejinách Krista bolo narodenie Jána Krstiteľa a Krista. Keď je kniha Daniel odpečatená, ako sa to stalo v roku 1989, nastáva vzrast poznania. Tento vzrast poznania vedie k druhému waymarku, pričom určuje, kedy sa zo znalosti, ktorá bola odpečatená, rozvinie skúšobné poslanstvo.

Každé reformačné hnutie označuje bod, keď sa poslanstvo sformuluje, a odvtedy sa stáva skúšobným poslanstvom. Kristus vždy vopred objasňuje skúšku skôr, než vyvodí zodpovednosť mužov a žien za túto skúšku. Adamovi a Eve boli vopred oznámené následky, ktoré nastanú, ak neuposlúchnu, a Boh sa nikdy nemení.

A Hospodin Boh prikázal človekovi a riekol: Zo všetkých stromov záhrady môžeš slobodne jesť; ale zo stromu poznania dobra a zla nebudeš jesť, lebo v deň, keď by si z neho jedol, istotne zomrieš. 1. Mojžišova 2,16.17.

William Miller „sformalizoval“ skúšobné poslanstvo prvého anjela v rokoch 1831 až 1833. Poslanstvo sto štyridsiatich štyroch tisíc bolo sformalizované v roku 1996 vydaním časopisu Time of the End, ktorý sa zaoberá poslednými šiestimi veršami jedenástej kapitoly Daniela, odpečatenými v roku 1989. V tom roku bola tiež vydaná publikácia s názvom Prophetic Time Lines, ktorá predložila metodológiu, čo je dvadsaťdvakrát mocnejšia než pravidlá prijaté Williamom Millerom. Tieto pravidlá sú teraz uvedené v publikácii Prophetic Keys. Pravidlá, ktoré budú používať všetci, čo ohlasujú poslanstvo tretieho anjela, sú Millerove pravidlá.

„Tí, ktorí sa zaoberajú zvestovaním poslanstva tretieho anjela, skúmajú Písma podľa toho istého postupu, aký prijal otec Miller.“ Review and Herald, 25. novembra 1884.

Millerove pravidlá sú alfa a Prorocké kľúče sú omega. Jediný spôsob, ako obstať v skúšobnom prorockom poslanstve, je uplatniť metodológiu štúdia načrtnutú v Božom slove. Právě poslanstvo nemožno oddeliť od pravej metodológie, ktorá toto poslanstvo ustanovuje. V každom reformnom hnutí je predložené skúšobné poslanstvo pre danú generáciu a zahŕňa správnu metodológiu ako prvok medzníka. Millerovo poslanstvo bolo založené na odpečatení knihy Daniel. Jeho poslanstvo

bolo Gedeonovým posolstvom, lebo aj ono vytvorilo vojsko tristo mužov.

A tých tristo mužov rozdelil na tri oddiely a do ruky každému dal trúbu, prázdne džbány a fakle vo vnútri džbánov. A povedal im: Hľadajte na mňa a robte tak isto; a hľa, keď prídem na okraj tábora, stane sa, že ako urobím ja, tak urobíte aj vy. Keď zatrubím na trúbu ja i všetci, čo sú so mnou, vtedy zatrubíte aj vy na trúby po celom obvode celého tábora a volajte: Meč Hospodinov a Gedeonov. Sudcov 7:16–18.

Millerovo posolstvo bolo „trúbou“ a „mečom“. Predsa však to bol meč Gideonov i Hospodinov. Slovo Hospodinovo bolo vydané v roku 1611 a o 220 rokov neskôr Miller zverejnil svoje posolstvo prvého anjela. Vyhlásenie nezávislosti bolo vydané v roku 1776 a o 220 rokov neskôr, v roku 1996, bolo zverejnené posolstvo tretieho anjela. Millerovo posolstvo bolo vnútorným posolstvom prvého anjela pre Boží ľud, ako je to znázornené videním pri rieke Ulai, oznamujúcim začiatok súdu. Posolstvo tretieho anjela od Future for America je vonkajším posolstvom Božieho ľudu, ako je to znázornené videním pri rieke Hiddekel, oznamujúcim ukončenie súdu.

Prorocká metodológia je znázornená jedným z mesiášskych prorociev, ktoré Matúš označil za naplnené v Kristovi, a týmto spôsobom je typologicky predstavený rok 1831, pričom „otec“ predstavuje svojho syna v roku 1996. Dvaja svedkovia metodológie sú alfa a omega a spolu so zapojením ľudského posla spoločne ustanovujú vzťah otca a syna, čo je vzťah Eliášovho posolstva z Malachiáša. Srdcia otca sa obracajú k deťom a naopak. Millerove pravidlá majú byť spojené s pravidlami nazvanými Prorocké kľúče. Nové svetlo musí byť budované na starom svetle. Tí, ktorí sa rozhodnú neuplatňovať metodológiu rokov 1831 a 1996, sú prekliati. Jedna trieda je prekliata a druhá je požehnaná. Voľba je na vás?

## **Druhý mesiášsky medzník — 1996**

Aby sa naplnilo, čo bolo povedané skrze proroka: Otvorím svoje ústa v podobenstvách; vyrozprávam veci, ktoré boli utajené od založenia sveta. Matúš 13,35.

### **Predikcia**

Otvorím svoje ústa v podobenstve, vyslovím záhadné výroky dávnych čias. Žalmy 78,2.

Temné výroky; podobenstvá, ktoré Lev z kmeňa Júdovho „vyslovuje“, predstavujú výklad pravdy riadok za riadkom, pravdy, ktoré boli zapečatené alebo utajované od založenia sveta. Keď je posolstvo sformulované, je potom uvedené do moci naplnením prorocstva, ktoré označuje začiatok času skúšky.

Keď 11. septembra 2001 začal padať neskorý dážď, vzbura z roku 1888 a vzbura Kórachova sa zopakovali. Pri minneapoliskej vzbure roku 1888 i pri Kórachovej vzbure boli Bohom vyvolení poslovia odmietnutí spolu s posolstvom, ktoré predkladali. Dieťa i vanička s vodou boli vyhodené naraz. Boli odvrhnuté na základe predpokladu, že celé zhromaždenie je rovnako sväté ako tí, ktorých Boh vyvolil. Búriaci sa neboli schopní rozpoznať božstvo v ľudských posloch. Videli iba seba, ľudskosť zbavenú božstva, a preto sa domnievali, že všetci sú rovnakí.

Kórach, syn Jichára, syna Kehátovho, syna Léviho, i Dátan a Abíram, synovia Eliábovi, a Ón, syn Peletov, synovia Rúbenovi, vzali mužov; a povstali pred Mojžišom spolu s niektorými zo synov Izraela, dvesto päťdesiat kniežat zhromaždenia, mužov preslávených v pospolitosti, mužov mena. A zhromaždili sa proti Mojžišovi a proti Áronovi a povedali im: Priveľa si osobujete, keďže celé zhromaždenie je sväté, každý jeden z nich, a Hospodin je medzi nimi; prečo sa teda vyvyšujete nad zhromaždenie Hospodinovo? 4. Mojžišova 16:1–3.

Vzbura Kóracha, rok 1888 a 11. september sú predstavené ako odmietnutie podriaďiť sa Božiemu výberu ustanoveného vedenia, pričom sa dôvera vkladá do falošnej definície Božieho zhromaždenia. Jeremiáš označuje ten istý jav, keď buriči tvrdili: „Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov je toto.“

Slovo, ktoré zaznelo Jeremiášovi od Hospodina takto,

Postav sa do brány domu Hospodinovho a ohlasuj tam toto slovo; povedz: Počujte slovo Hospodinovo, všetci z Júdu, ktorí vchádzate týmito bránami, aby ste sa klaňali Hospodinovi. Takto vraví Hospodin zástupov, Boh Izraela: Napravte svoje cesty a svoje skutky a dám vám prebývať na tomto mieste. Nespoliehajte sa na lživé slová, keď hovoria: Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov, chrám Hospodinov je toto.

Lebo ak dôkladne napravíte svoje cesty a svoje skutky; ak budete dôsledne vykonávať súd medzi človekom a jeho blíznym; ak nebudete utláčať cudzinca, sirotu a vdovu a nepreležete na tomto mieste nevinnú krv, ani nepôjdete za inými bohmi na svoju vlastnú škodu: vtedy spôsobím, že budete bývať na tomto mieste, v zemi, ktorú som dal vašim otcom, od vekov až naveky.

Hľa, dôverujete lživým slovám, ktoré nemôžu prosperovať. Jeremiáš 7:1–8.

Lživé slová Židov v Jeremiášovom období sú lživými slovami Kóracha a jeho spolupáchateľov, vzbúrencov z roku 1888 a, samozrejme, vzbúrencov z 11. septembra. Sú to lži, pod ktorými sa ukrývajú opilci Efraimovi v Izaiášovi dvadsaťosem.

Preto počujte slovo Hospodinovo, vy posmievační mužovia, ktorí vládnete tomuto ľudu, ktorý je v Jeruzaleme. Pretože ste povedali: Uzavreli sme zmluvu so smrťou a s peklom sme v dohode; keď sa preženie zaplavujúci bič, nedosiahne až k nám; lebo sme si urobili lož svojím útočiskom a pod falošou sme sa skryli. Izaiáš 28:14, 15.

Je to aj lož, ktorá predstavuje nedostatok lásky k Pravde, čo v 2. Tesaloničanom privádza mocný blud.

A preto im Boh pošle Boh mocné blúdenie, aby verili lži; aby boli odsúdení všetci, ktorí neuverili pravde, ale si obľúbili nepravosť. 2 Tesaloničanom 2:11, 12.

„Lživé slová“ predstavujú pochybnú predstavu, že spása sa nachádza v cirkvi, a nie vo vyvolených posluch a ich vyvolených posolstvách. Spojenie medzi Bohom a človekom sa uskutočňuje a udržiava jedine skrze Jeho Slovo. On je Slovo a nikto neprichádza k Otcovi iba skrze Slovo. Kristus je zastúpený svojimi vyvolenými poslami a posolstvom, ktoré predkladajú. Veriť inak znamená nenávidieť Pravdu a veriť lži. Jeremiáš odsudzuje Židov, ktorí dôverujú chrámu, tým, že



im pripomína Sílo, kde bola Božia Archa od vstupu do Zaslúbenej zeme.

Preto naložím s týmto domom, ktorý je nazvaný mojím menom, v ktorý vkladáte svoju dôveru, i s miestom, ktoré som dal vám a vašim otcom, tak, ako som naložil so Šíлом. A vyvrhnem vás pred svojej tvári, ako som vyvrhol všetkých vašich bratov, celé semeno Efraimovo. Preto sa ty nemodli za tento ľud a nepozdvihuj za nich krik ani modlitbu a neprihováraj sa mi za nich, lebo ťa nevyslyším. Jeremiáš 7:14–16.

Bezbožný Éli a jeho dvaja bezbožní synovia, Hofni a Pinchás, sú paralelou a zodpovedajú Kórachovi, Dátanovi a Abíramovi tým, že dovolili rozvíjajúce sa odpadlivosť, až kým sa neuzavrela doba milosti a všetci traja nezomreli v ten istý deň, tak ako aj Kórach, Dátan a Abíram. Všetci zomierajú pri nedeľnom zákone!

Pri Kórachovej vzbure v 9/11 a pri Éliho vzbure, pri vzbure Židov v Jeremiášovom svedectve a pri vzbúrencoch z roku 1888 dochádza k odmietnutiu a vzbure proti posolstvu a poslom daného obdobia. Toto obdobie sa po dvoch skúškach uzatvára pri nedeľnom zákone. Prvá skúška trvá od 9/11 do 18. júla 2020 a druhou skúškou je preosievanie a zapečatovanie, znázornené posolstvom Polnočného volania. Z tohto očisťujúceho procesu sú Gedeon a jeho tristo pripravení zatrubiť na svoje trúby a robia tak vtedy, keď je pri nedeľnom zákone vzbudený Samuel, čo je čas, keď Filištínci zajmú Archu. Potom je víťazná cirkev pozdvihnutá ako zástava.

Tá cirkev má kráľa, menom Dávida, a proroka predstavovaného Ezechielom a Samuelom pri zničení Šíla. Cirkev bude mať aj kňazstvo predstavované Jozefom. Čas skúšky nedeľného zákona je miestom, kde sa bez miery vylieva oheň Ducha Svätého, ako je to znázornené siedmou pečatou. Tento oheň ničí urodzených mužov, ktorí sa vzbúрили s Kórachom, Dátanom, Abíramom, Élím, Chofním, Pinchasom a vzbúrencami z roku 1888.

Práve ten oheň vyliatia Ducha Svätého tvorí pozadie drámy víťaznej cirkvi. Cirkev je predstavená kráľom Dávidom, prorokom Ezechielom a kňazom Jozefom. Títo traja stoja v ohni, ktorý ničí 250 mužov mena, tak ako Nebukadnesarov oheň zničil mužov, ktorí vhodili troch hodných do pece. Ako víťaznú cirkev ich sleduje celý svet, keď sú uvrhnutí do ohnivej pece, a zrazu sa Syn Boží objavuje s prorokom, kňazom a kráľom cirkvi — predstavovanými Šadrachom, Měšachom a Abédnegom. Štyria tridsaťroční v ohnivej peci predstavujú pravdu, že božstvo spojené s ľudskosťou nehreší!

Kórach, Dátan a Abíram, ktorí sú zároveň Élím, Chofním a Pínechasom, sú falzifikátom víťaznej cirkvi, ktorá sa skladá z proroka, kňaza a kráľa. Títo traja sú Gedeonových 300, tri tisíce duší na Turíce, 300 milleritských kazateľov, tristo máp z roku 1843, ktorí majú tridsať rokov, keď prichádza nedeľný zákon a oheň zostupuje z neba. U Eliáša bol oheň na to, aby rozlíšil medzi pravými a falošnými prorokmi. Oheň, ktorý zostupuje v Levitikovi na „ôsmy“ deň, keď Áron začína slúžiť, stravuje Áronovu obeť, čo je obeť z Malachiáša 3, príjemná ako za predošlých rokov. Ten istý oheň ničí tých, ktorí prinášajú cudzí alebo obyčajný oheň, ako to predstavujú Chofní a Pínechas, synovia Árona.

Keď Boh potvrdzuje pravého proroka prostredníctvom Eliáša alebo pravého kňaza prostredníctvom Árona, oheň vedie k smrti falošných prorokov Bála, ktorí sú zároveň Chofni a Pinchás. Chofni a Pinchás sú synovia Árona; sú poslednou generáciou zmluvného ľudu, ktorá je pri nedeľnom zákone vyplúťá z úst Pánových.

„Toto nie sú slová sestry Whiteovej, ale slová Pána, a Jeho posol ich dal mne, aby som ich dala vám. Boh vás vyzýva, aby ste už viac nepôsobili proti Jeho zámerom. Mnohé poučenie bolo dané o mužoch, ktorí sa hlásia za kresťanov, keď pritom zjavujú vlastnosti satana, odporujú v duchu, slove i skutku napredovaniu pravdy a istotne kráčajú po ceste, po ktorej ich vedie satan. Vo svojej zatvrdilosti srdca sa zmocnili authority, ktorá im nijakým spôsobom nepatrí a ktorú by nemali vykonávať. Hovorí veľký Učiteľ: ‚Prevrátim, prevrátim, prevrátim.‘ Muži v Battle Creek hovoria: ‚Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov sme my,‘ ale používajú obyčajný oheň. Ich srdcia nie sú zmäkčené ani podrobené Božou milosťou.“ Manuscript Releases, zväzok 13, 222.

„Obyčajný oheň“ je to, čo použil Áronov syn, keď sa začalo kňazstvo. Číslo „81“ je symbolom kňazstva a v ôsmej kapitole Levitika, v prvom verši, je znázornených sedem dní očisťovania a vysviacky kňaza. Ich rúcha sú odstránené a nahradené rúchami Nebeského Veľkňaza, ako je to znázornené v Zachariášovom videní Jozuu a anjela v tretej kapitole. Tých 300 v Zachariášovi je predstavených ako „muži, ktorým sa divia“, lebo predstavovali v dejinách čas, keď Boh odstráni nepravosti svojho ľudu, čo je nedeľný zákon, keď je cirkev premenená z bojujúcej na víťaznú. Po siedmich dňoch vysviacky začali slúžiť na ôsmy deň.

A nevyjdete z dverí stánu zhromaždenia po sedem dní, až kým sa dni vášho posvätenia nenaplnia; lebo po sedem dní vás bude posväcovať. Levitikus 8:33.

Ôsmy deň je symbolom ôsmeho, ktorý je zo siedmich, premeny Laodicey na Filadelfiu, ôsmich duší v Noemovom korábe, ôsmeho dňa obriezky a ôsmeho dňa vzkriesenia. Tým dňom je nedeľný zákon, keď sa uzdraví smrteľná rana pápežstva, a tak vzkriesené sa stáva ôsmym, ktorý je zo siedmich.

A stalo sa ôsmeho dňa, že Mojžiš zavola Árona a jeho synov i starších Izraela. Levitikus 9:1.

Na ôsmy deň začali kňazi slúžiť, ale Áronovi synovia priniesli „obyčajný oheň“. Adventizmus tvrdí, že oni sú chrámom Pánovým, a sestra Whiteová tento nárok označila za obyčajný oheň. Nielenže je to lož, ale je to obyčajný oheň, v protiklade k svätému ohňu. Svätým ohňom je poslanstvo Polnočného volania a obyčajným ohňom je sfalšované poslanstvo pokoja a bezpečnosti, ktoré bude posledným poslanstvom zvestovaným nemými psami, ktorí odmietli štekať a vydať výstražné poslanstvo. V deviatej kapitole Áron predkladá obeť a z neba zostupuje oheň a stravuje obeť. Potom jeho dvaja bezbožní synovia prinášajú obyčajný oheň a Boží oheň ich stravuje.

A Áron pozdvihol svoju ruku k ľudu, požehnal ich a zostúpil po obetovaní obete za hriech, spaľovanej obete a pokojných obetí. Potom Mojžiš a Áron vošli do stánu zhromaždenia; a keď vyšli, požehnali ľud. A sláva Hospodinova sa ukázala všetkému ľudu. Tu vyšiel oheň pred Hospodina a strávil na oltári spaľovanú obeť i tuk. Keď to videl všetok ľud, zajasali a padli na svoje tváre. No Nádab a Abihu, synovia Áronovi, vzali každý svoju kadidelnicu, vložili do nej

ohieť, položili naň kadidlo a obetovali pred Hospodinom cudzí oheň, ktorý im neprikázal. Vtedy vyšiel oheň od Hospodina a strávil ich, takže zomreli pred Hospodinom. Leviticus 9:22–10:2.

Muži z Battle Creeku sú novodobým Sanhedrinom, ktorí dôverujú svojej cirkevnej štruktúre viac než posolstvu Pravého Svedka Laodicei. Pravým Svedkom Laodicei je Kristus a On sa nikdy nemení; vždy používal mužov podľa svojej vlastnej voľby, aby predkladali posolstvo ľudu, ktorý prejavoval vlastnosti Laodicey. Niet nič nového pod slnkom.

Vybral si Mojžiša, ktorého Boh sám pripravoval štyridsať rokov, tak ako boli pripravovaní Ježiš i jeho bratranec Ján. Vybral si Mojžiša, Krista a Jána ako príklady tých, ktorí boli pripravovaní mimo formálneho vzdelávacieho systému. Nazaret predstavuje symbol človeka, ktorý bol vyvolený, ako boli noví buriči; Jones a Waggoner pri minneapoliskom odboji v roku 1888. Nazaret predstavuje povolanie a posvätenie vyvoleného muža, avšak tento vyvolený muž je občanom mesta, ktorým sa pohŕda.

A Natanael mu povedal: Či môže z Nazareta vzísť niečo dobré? Filip mu povedal: Pod' a uvidíš. Ján 1,46.

Mumľavé jazyky z Izaiáša 28 predstavujú tých, ktorí prišli z Nazareta. Po formalizovaní Millerovho posolstva v roku 1831 bolo toto posolstvo zmocnené naplnením proroctva o druhom beda, ktoré predobrazovalo naplnenie proroctva o treťom beda pri 11. septembri. Tretím mesiášskym proroctvom sa budeme zaoberať v nasledujúcom článku.

„Tri noci predtým, než zhorela budova Review, som prežívala muky, ktoré slová nedokážu opísať. Nemohla som spať. Chodila som po izbe a modlila sa k Bohu, aby sa zmiloval nad mojím ľuďom. Potom sa mi zdalo, že som v kancelárii Review s mužmi, ktorí vedú túto ustanovizeň. Snažila som sa k nim hovoriť a tak im pomôcť. Jeden, ktorý mal autoritu, vstal a povedal: ‚Vy hovoríte: Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov sme my; preto máme oprávnenie robiť túto vec i tamtú vec i inú vec. Ale Božie slovo zakazuje mnohé z toho, čo navrhujete urobiť.‘ Pri svojom prvom príchode Kristus očistil chrám. Pred svojím druhým príchodom opäť očistí chrám. Bol tam a očisťoval chrám. Prečo? Pretože bola zavedená obchodná činnosť a na Boha sa zabudlo. V tom zhone sem a zhone tam a zhone ešte inde nebol čas myslieť na nebo. Boli predstavené zásady Božieho zákona a počula som položenú otázku: ‚Koľko zo zákona ste poslúchali?‘ Potom zaznelo slovo: ‚Boh očistí a vyčistí svoj chrám vo svojom rozhorčení.‘“

„V nočných videniach som videla ohnivý meč vztýčený nad Battle Creekom.“

„Bratia, Boh to s nami myslí vážne. Chcem vám povedať, že ak po varovaniach daných v týchto požiaroch budú vodcovia nášho ľudu pokračovať ďalej tak, ako to robili v minulosti, a vyvyšovať sa, Boh si najbližšie vezme telá. Tak isto iste, ako žije, prehovorí k nim jazykom, ktorému nebudú môcť neporozumieť.“

„Boh nás pozoruje, aby videl, či sa pred Ním pokoríme ako malé deti. Hovorím tieto slová teraz, aby sme k Nemu mohli prísť v pokore a skrúsenosti a spoznať, čo od nás vyžaduje.“  
Publishing Ministry, 170, 171.

„Posolstvom pre tento čas nie je: ‚Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov, chrám Hospodinov sme my.‘ Koho Pán prijíma ako nádoby na česť? — Tých, ktorí spolupracujú s Kristom; tých, ktorí veria pravde, ktorí žijú pravdu, ktorí hlásajú pravdu vo všetkých jej súvislostiach.“  
Review and Herald, 22. októbra 1903.

„Toto nie sú slová sestry Whiteovej, ale slová Pánove, a Jeho posol ich dal mne, aby som ich odovzdal vám. Boh vás vyzýva, aby ste už viac nepôsobili proti Jeho zámerom. Bolo dané mnoho poučenia o mužoch, ktorí si nárokuje meno kresťan, a predsa zjavujú vlastnosti satana, duchom, slovom i skutkom pôsobia proti napredovaniu pravdy a iste kráčajú po ceste, po ktorej ich vedie satan. Vo svojej zatvrdilosti sa chopili moci, ktorá im nijako nepatrí a ktorú by nemali vykonávať. Hovorí veľký Učiteľ: ‚Prevrátim, prevrátim, prevrátim.‘ Muži v Battle Creek hovoria: ‚Chrám Pánov, chrám Pánov sme my,‘ no používajú obyčajný oheň. Ich srdcia nie sú zmäkčené ani podmanené Božou milosťou.“ Manuscript Releases, zväzok 13, 222.